

מיפוי זהות וזיקה – תערוכתה של רות וינשטין פאפוריש - "אני"

לצפייה במסך מלא

0 ★

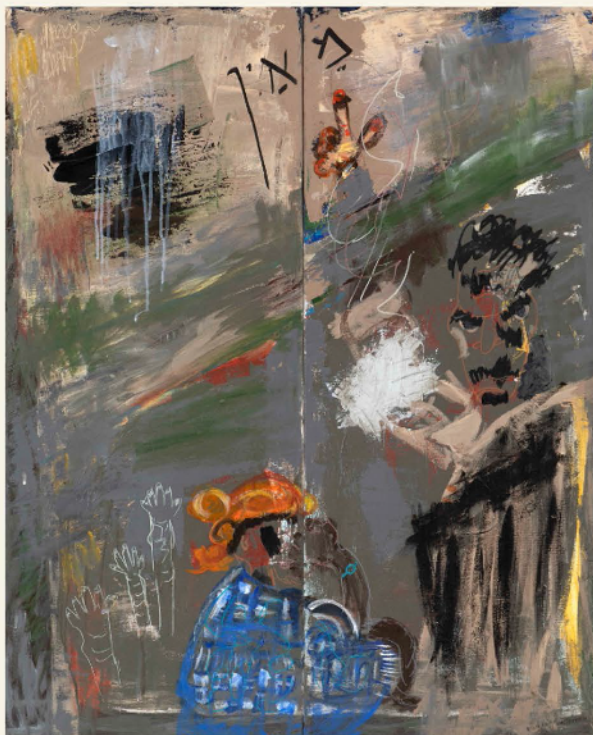
אמנות ובמה תערוכה
0 תגובות יום שישי, 1/11/19, 11:25

Like Be the first of your friends to like this.

בתאריך 2 בנובמבר בצהרי יום שבת תיפתח בגלריה המרכזית בעין הוד תערוכה המסמכת דרכים בחייה האישיים והאמנותיים של האמנית. בתערוכה מוצגים ציורים וקולאזים מחומרים מעורבים. המוטיב המוביל הוא דיון בסוגיית הזהות דרך בחינת המושג "אני" וזיכרונות המשמשים חומרי גלם מתכלים לזהות המתעדכנת תדיר. מסעה לאיתור זהותה התחיל בבית ילדותה בה הדמות המשמעותית אישית וגם הצבורית הייתה של אביה שהיה אושיה בתחום התרבות והחנוך, יהויקים פאפוריש. על ברכי ספרי הגיאוגרפיה ואטלסים שהפיק גדלו והתחנכו דורות של הורים ומחנכים. דמותו יצרה מופת אך גם דילמה לאופן ההיפרדות ההכרחי ליצירת זהות אישית תוך שימור איכותיו שההדהות עמן היו חשובות לאמנית.

הדילמה של "מי אני ועד כמה אני אני" היא משמעותית יותר כאשר הגדילה היא בצילוי של אדם דגול. רות פאפוריש השכילה ללכת בדרכה תוך צמידות לערכי אביה. תחילה עשתה תואר בפולקלור יהודי בהמשך ניהלה עסק של צורפות במשך שנים. העסוק החומר ובצורנות אסתטית היה מבוא להמשך דרכה בעולם האמנות ובו רכשה מיומנויות יסוד. עברה ומורשתו של אביה וכן זיכרונות ילדות, טובים וטובים פחות, התדפקו על מפתן ההווה ובסופו של דבר פתחה להם את דלתה. לפני כ 15 שנה, פנתה רות וינשטין פאפוריש לעסוק באמנות כעסוק בלעדי. התוצאה הייתה יצירות המאפיינות אותה, השתתפות בתערוכות מאמרים וראיונות, והגדרת זהות אמנותית ואישית משלה.

רות משתמשת בצבעי אקריליק, עפרונות אקריליק וכן בקולאז'ים כדי לתאר זכרונות, הלכי רוח, והתכתבות עם השפעות של אביה המלומד. היא משתמשת בכתביו שליון דורות כחומר אסוציאטיבי כיומן חיים. לעיתים היא מכניסה כיתוב באותיות ראי כאתגר לפענוח וכמטפורה לחידתיות שהיא רואה במונח מאליו, בכתב שאמור על פניו לשקף עובדות אך לעיתים הוא הפוך מכוונת הכותב. יש בחלק מהעבודות הדגשה של אפילה המלווה את המעמדים המתוארים בהן, לעיתים היא אף שלטת. באותן עבודות אפילות במיוחד הפרט האנושי מצויר כדימוי ילדי, לא בוגר, משרד חוסר אונים כפליט של כוחות חזקים ממנו. הסגנון לעיתים נאיבי בתוך מרחב אקספרסיבי.

השימוש במלים מתכתב עם העולם המילולי הממושטר בו אביה פעל וממנו חרגה אל הביטוי הויזואלי וספונטני. במרחב שלה היא קבעה את הכללים ואת האמירות תוך שמירת זיקה לעברה. העבודות המוצגות הינן סיכום בשל של דרך אישית הממפה מחוזות זכרון וחוויה של האמנית. הן מהווים דפי יומן של עסוקה בהתמודדות והתפתחות על רקע אישי וגם לאומי קולקטיבי, כאשר הביטוי האישי וסגנונה המיוחד הם עדות לכך שהצליחה בדרכה אל האני הנוכחי. התערוכה תוצג עד 20.11.19

אוצרת התערוכה דניאלה טלמור צילם רן ארדה

ראיין כתב וערך יואל אמת
 © כל הזכויות שמורות